RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOANNES BACMEISTERUS. D.
Med. & ſup. Math. P. P.
Facult. Medic. Senior.

AD

SANCTI SPIRITUS

Meditandam Majeſtatem & univerſam Gloriam

Cives Academicos invitat & hortatur.

ROSTOCHI,
Typis *JOHANNIS WEPLINGII*,
Univerſ. Typogr.

AQVILAM JOVI adverſus Titanas profici-
ſcenti ſacraqve facienti in auſpicium advo-
laſſe, ipſique Jovi cum Gigantibus prælio di-
micanti fulminum tela ſubminiſtraſſe, eoq;
auſpicio uſum, eam inter Aſtra collocaſſe,
Poetæ fabulantur. Quâ de cauſâ, *Virgi-
lius*, *Ovidius* & *Claudianus* Aquilam & qvi-
dem illam ſpeciem, qvæ Aurea dicitur no-
mine Chryſaetos, tonantis Jovis Armigeram, & *Statius*, flam-
migeram vocarunt. Quæ ad DEI PATRIS dextram evola-
vit cœleſtis AQVILA, vera Jovis omnium rerùm Creatoris
ac Conſervatoris Avis, unicus ab æterno genitus Filius, non
miniſtravit fulmina, ſed excuſſit. Reliqvit terras, exiit ſeculo,
evaſit Mortalium anguſtias, emenſus vaſtiſſima ætheris ſpa-
tia, & inter Myriades ſanctiſſimorum Angelorum receptus
in gloriæ thronum SERVATOR noſter, adſidens in ſolio æter-
no Genitori, conſors ſociusq; potentiæ & imperii, exara-
vit vindicem manum, & in pignus gratiæ, reconciliatiq; Or-
bis, & ſceleris, qvo Numinis merueramus iram ſanguine ſuo
ac morte expiati, arrhabonem SANCTUM miſit SPIRITUM,
ſplendoris intaminatiq; fulgoris, omnem Angelorum ſan-
ctimoniam incomparabili & ſoli DEO propriâ & coævâ pu-
ritate inmenſis paſſibus excedentem. SPIRITUM illum,
in quem ex ſimpliciſſima illâ ab Apoſtolis tradita doctrinæ
Chriſtianæ règula, CREDIMUS UT DEUM; DEUM infinitum,
æternum, omnipotentem, ſcientiâ incomprehenſibibilem,
præſentiâ immenſum: Neque minorem DEO PATRE &,
FILIO, neq; poſteriorem, ſed unum cum utroq; DEUM, DO-
MINUM ſupra Creaturarûm ordinem, inexhauſtæ vir-
tutis, penetrantem omnia, omnibus ſuperiorem, omnia
ſibi ſubdita nutu guberantem, Seculorum conditorem, bo-
norûm fontem; VIVIFICANTEM, cunctorum animatorem,
vegetantem omnia, vigorem adſpirantem omnibus, beati-
tudinis æternæ diribitorem, Cordium habitatorem, & in ani-

mis

58700 (30)
WELLCOME LIBRARY INSTITUTE

mis piorum, ſpiraculo ſuo & domicilio fidei, per quam ſalvi reddimur, igniculos ſuſcitantem. Qui ex PATRE & FILIO ineffabili modo ab ipsâ æternitate ita procedit, ut extra DEUM PATREM & FILIUM nunqvam ſit, nunqvam fuerit. Cujus emanationis ac proceſſionis modum nullus mortalium in hac quidem mentis caligine penetrare poterit, ſed potius infantiam noſtram cum ipſo Auguſtino profiteri cogimur, qvi, *Qværis â me*, inqvit, *ſi de ſubſtantia Patris eſt Filius, de ſubſtantia Patris eſt Spiritus S., cur unus Filius, alius non? Ecce reſpondeo, ſive capias ſive non capias: De Patre eſt Filius; de Patre eſt Spiritus. S. ſed ille genitus, iſte procedens.* Mox qvibusdam interjectis. *Qvid autem inter naſci & producere interſit, explicare qvis poteſt?* Qvibus tandem ſubjungit: *Diſtinguere inter hanc generationem & illam proceſſionem neſcio, non valeo, non ſufficio.* Nullibi enim ſine Sancto hoc Spiritu eſt Pater, cujus cum Majeſtas ſumma omnia impleat exhauriatq;, Spiritum hunc ſuum ubiqve ſibi proximum ſiſtit. Nec minus unica DEI Patris proles CHRISTUS totius humani generis Rector ac Conſervator, abdito humanoqve ingenio impenetrabili ſenſu, cum Patre ſpirat unius eſſentiæ æternæ & immenſæ Dominum Spiritum Sanctum, Adeò internus puriſſimusque DEI Patris & Filii amor eſt Spiritus Sanctus, in admirandâ illâ æternorum teſtium triade tertius, pariq; majeſtate & incomparabili conſenſu in Cœlorum throno fulgens. Qvi cum Patre & Filio ſimul adoratur & conglorificatur. Qvi locutus eſt olim per Prophetas Divinæ Interpretes mentis, horum vel linguâ ſacroſanctæ voluntatis ſuæ Oracula & cœleſtia ſenatus conſulta adorandæ Trinitatis ſcita publicavit, vel calamo ſtyloque conſignare juſſit. Inter quæ, quod per ſanctiſſimum Vatem ante tot ſecula prænunciaverat, hac demum luce ſpectante ſtupenteqve Hieroſolymâ omni, glorioſè implevit. Dum ſuper Apoſtolos Hieroſolymis ὁμοθυμαδὸν congregatos, & promiſſum Salvatoris ſui cœlitus præſtolantes in *Igne* non quidem furoris, quo conſumpſit

 qvon-

qvondem profani ignis adminiſtros, ſed ardentis charitatis & *Sonitu* leniter ſtrepentis auræ viſibili ſe effudit ſpecie, eosqve ſacratiſſimis ſuis muneribus abunde inſtructos, & varia linguarum idiomata edoctos, ad magnalia DEI ubique prædicanda aptos & idoneos effecit. Neque ſine cauſa ſingulari factum putabimus, quod DEUS *Sono & Linguis ignitis* nobiliſſimos Hominis; Senſus perſtringere, tàm manifeſtè ingens hoc miraculum exhibere, divina humanis quaſi involucris veſtire, & ad imbecillitatem noſtram condeſcendere non fuerit dedignatus. *Sonus* qvippe Aures ferit; *Ignis* verò Viſum oculosq; afficit. Ex Aëris tremuli undatim propagati & diffuſi motu, vel duorum corporum colliſione fieri ſonum Honoratus Faber l. 2. d. Homin: Propoſ. 57. paragr. 7. & alii ſtatuunt. Verum qvomodo hodiernus iſte Cœleſtis Sonus? non certè ex colliſione duorum corporum, ſed modo ineffabili, Patris nempe & Filii reciproco amore. Eleganter Eraſmus. *Repentè*, inqvit, *è Cœlo venit ſonitus, qvaſi venti magno impetu ſe ferentis, ac replevit totum cœnaculum, ubi ſedebant placidi qvietiq;. Non erat ille Boreas, è nubibus frigus adſpirans: neq; erat Notus, è paluſtribus locis teporem peſtiferum adferens corporibus. Flatus erat cœleſtis, inde veniens, qvo profectus erat Chriſtus; Vitam internam ſpirans animis, robur & alacritatem addens infirmis, ac puſillis. Hic ſonitus neminem terruit, ſed omnium animos expergefecit ad expectationem promiſſi ſpiritus. Repentinus* fuit hic flatus, qvod *Neſcit tarda molimina Spiritus Sancti gratia*: *E Cœlo* venit, ut ſcilicet de Origine donorum Spriritus Sancti cogitemus, & ad Cælum, patriam noſtram, & verùm πολίτευμα ſocietatis Sanctorûm nos ſubvehamus. *Fertur* hic flatus, planè, ut in primævâ Creatione *Spiritus Domini ferebatur ſuper aqvâs*, illam ſcilicet materiam rudem, informem, obſcuram, adhuc ſub ipſis aqvis latitantem ſpirituali & planè inenarrabili modo fovendo, animando & in lucem producendo, eodem ferme modo) prout Gallina ovis vel Aqvila plumeſcentibus incubat pullis, eosdemqve non ſaltem ad ſolis ignes explorat-qvâ de re egregii verſus Claudiani,

Par:

Parvos non Aqvilis fas eſt educere fœtus
Ante fidem ſolis judiciumq; poli:
Nam Pater, excuſſo ſubijt cum Germine proles
Ovaq; Maternus rupit hiulca tepor.
Protinus implumes convertit ad æthera nidos
Et recto flammas imperat ore pati.
Conſulit ardentes radios, & luce magiſtrâ
Natorûm vires ingeniumqve probat.

Sed ad volandum pullos provocat, & ſuper eos ſeſe agitat, eosdemque nunc incubatione magis ſuſtentat: nunc alarûm plauſu excitat, & præter morem aliarûm Avium non ſupra ſe, ſed infra, hoſtem telumque metuens, qvaſi corpore clipei vice telis objecto, humes geſtat. Nova itaqve qvaſi Creatio â Spritu hodie ſuper Apoſtolos effuſo, etiam nobis exſpectanda venit & deſideranda; Regio Vate ita canente. *Emitte Spiritum tuum & creabuntur*. Utinam ſaltem Sonitus iſte miraculoſus aures noſtras ita feriret acriter, ut intima Cordis penetralia illius motum perſentiſcerent: Verum corruptæ Humanæ naturæ frigiditas fomenta ignis cujusdam fortiſſimi expoſcere videtur. Apparuit ergo *Paracletus* in linguis diſpartitis & flammeis. Diſpartitis quidem, ut, ſicut olim per diverſitatem liguarum humanum genus circa turris Babylonicæ ſtructuram iratus diſperſerat; ita per eandem idem nunc ſibi reconciliatum colligeret in eandem fidem, ut eorum ſit Cor unum & Anima una. Flammeis verò inſtar Ignis ad illuſtrandam & inflammandam mentem noſtram, adeo ſordibus depravatorum morum ſcatentem, exſtirpandumq; funditus torporem ſecuritatis & peccatorũ. Niſi enim luculentas haſce faculas SPIRITUS ipſe SANCTUS hodiè nobis præferret, & ſanctiſſimum hunce Ignem Cordibus noſtris inſtillaret, in ignorantiæ tenebris habitaremus ſemper, nunqnam in lucem vitamve reducendi. In illo namque æterno mentium pabulo vivimus, in illo movemur, in illo qvieſcimus. Hunc intra nos habeamus neceſſum omnino eſt, ſi bo-

ni eſſe velimus. Audiamus *Senecam Lucilium Epiſt. XLI.* aureis hiſce alloqventem verbis. *Prope eſt à te DEus, tecum eſt, intus eſt. Ita dico, Sacer intra nos Spiritus ſedet, malorum bonorumq; noſtrorum obſervator & cuſtos: prout à nobis tractatus eſt, ita nos ipſe tractat. Bonus vir ſine DEo nemo eſt. An poteſt aliqvis ſupra fortunam, niſi ab illo adjutus, exſurgere? ille dat conſilia magnifica & erecta. In uno qvoq; Virorum bonorum habitat Deus.* Qvid certè divinus aut elegantius ipſum Chriſtianum os dixerit. Per hujus *Sanctiſſimi Spiritus* motus & agitationes internas ſacras deprehendimus, qvod CHRISTUS in nobis habitet. Qvi hunc *Spiritum à Patre* & *Filio* procedentem non habet, neq; partem in CHRISTO habebit; & hi demum ſunt Filii DEI, qui DEI Spiritu ducuntur. Hinc adoptationis noſtræ Spiritus dicitur, per quem clamamus *Abba Pater.* Cum autem omnia in præſens ruere in pejus & retro ſublapſa referri, adeò paſſim ſcelera atq; rerum ominum confuſiones ſuccreſcere, qvotidiè experiamur; ut nec Remedia, nec Morbos atq; vitia nos amplius ferre poſſe videatur: Cum tanta Animorum cœcitas ubiq; vigeat, ut etiam præcognita pericula non formidemus, mala omnia ſecurè ſpernamus, nec ulla fatalia ſigna curemus; multo minus de veris huic deſperato morbo applicandis remediis ſimus ſolliciti. Vereor, ut in nos Domini irruerit ſupor: ſopor narcaticus, & perniciosior eo, qui Opio fuerit provocatus. Qvid enim, quæſo, commertii eſſe poteſt ipſiſſimæ ſanctitati cùm turpi malitiâ Nimirum quali luci cum tenebris, Chriſto cum Belial, beatis cum damnatis. Egregio certè præfiguratum id voluit typo Divina Majeſtas, quando Populo in peculium olim ſibi collecto peculiari præcepit edicto *Exod. XXVII. c. 20. v. 20.* ut Lampada, qvæ omni die omniq; noctè in Tabernaculo clarum fundebat lumen, non alio niſi puriſſimo Olivarum oleo inſtruerent: indicans nimirum, immaculatum omnino ſuũ eſſe *Spiritum*, illuſtriſſimam ejusdem eſſe gratiam ac munera, qvibus ſe hominibus gratioſe inſinuat, iisq; non omnibus quidẽ

ſed

ſed qui viciſſim mundi Corde ſunt, animũ vitiis, peccaminoſis affectibus, terrarum voluptatibus vacuum poſſident. Hoc tale vaſculum qvi ſibi non comparat, Oleo iſto divino deſtituetur æternum & juſtiſſimo jure audire cogitur, qvod *Didymus Alexandrinus* Alexandro Macedoni dixiſſe perhibetur. *DEus paratus eſt tibi dare ſapientiam, ſed non habes, in qvo eam excipias: nimium enim ſuperbus aliisqve peccatis pollutus es. Qvo ergo nos ibimus, Cives Academici?* Et hic, & ibi & iſtic, & ubiqve nos occupat, circumfundit, implet Spiritus DEI. Obſtupeſcimus meritò, pedem ultra ferre neqvimus; In genua procidamus neceſſum eſt, & adorabimus tremendum *Sancti Spiritus* Numen cum Patre & Filio unum. Libidinibus, & ſeculi vanitatibus indulſimus, cæci fuimus, non attendimus ſuprà nos minitantem, juxta nos retrahentem, circa nos confutantem, intra nos ſuggerentem meliora S. DEI SPIRITUM. Nunc excuſſus eſt torpor, ſocordia depulſa, mentis oculi adaperti. Suſcipite ergo, *O mei*, hunc Spiritum in Filios Dei vos adoptaturum; ſuſceptum ita fovete, ut ſub Spiritus hujus diſciplina non in tenebris, non in ſcelerum ſordibus, ſed in ipſa veritatis, Juſtitiæ, modeſtiæ virtutumqve omnium luce vos vivere videamus. Cogitate hiſce diebus, qvibus ſolennis. S. Spiritus mediatio in Sanctorum cætibus inſtituitur, ubi ſitis, & admirabimini atqve obſtupeſcite, qvod ubiq; intimum proximumqve habeatis omniſcium & omnipotentem DEI Spiritum, in univerſas Creaturarum diverſiſſimarum Species largum, imprimis Generis noſtri curatorem, qvi id tot illuſtribus documentis ab Orbe condito toties conteſtatus eſt. Conniventibus oculis mentis intuimini in fluvium illum igneum, ipſo Oceano majorem, qvi è throno DEI emanat jugiter, nunqvam â throno DEI diviſus tamen, nunqvam exhauſtus. Qvam admirabiliter, qvæſo, in Legatos DEI ad Orbis conciliationem illabitur! qvam illos implet & conſpicuos facit! Ardent Linguæ, flamma caput lambit, & effuſis leniter radiis

fulgo-

fulgorem admirandum ſpargit. Incaleſcunt agitante Spiritu omnes, & Cœli arcana Auditorio pandunt. Ad vos, nosqve omnes derivatæ ſunt illius gratiæ divitiæ, qva tantis in *Pentecoſtes* ſolennitate obſignatæ ſunt ſplendoribus. Iſta ſublimium myſteriorum & magnalium DEI adminiratione expergefacti, in Vos paulisper deſcendite, ite in penetralia conſcientiarum veſtrarū, & expendite, qvomodo vobis cum Opt: Max. Vicino veſtro, Sancto DEI Spiritu, convenerit; qvam fida & ſincera apud eum fuerit veſtra cohabitatio. Ad ſidebit ille vobis inter tot apparitores & teſtes Angelos Judex & Vindex. *Qvo ergo ibitis à Spiritu Domini, & qvo â facie ipſius fugietis?* Si aſcenderitis in Cœlum, is ibi eſt: Si deſcenderitis in Infernum, aderit etiam. Admirabilis eſt iſta vicinitas, intima propinquitas, puriſſima, & immaculata diffuſio. Valedicite Mundi delitiis, inſidiis, præſtigiis, affaniis, larvis, & qvicqvid præſidiorum oſtentant, vanitatibus aliis. Habete fidem D. Hieronimo. *Non poteſtis ſimul impleri Vino & Spiritu Sancto.* Abnegate vos, abrenunciate vobis. Ite ad Spiritum DEI Sanctum; accedite ad ignem hunc, ut Cor veſtrum incaleſcat, ut liqvefiat, ut tenerum reddatur, ut tractabile. Adeſte frequentes Sacris Concionibus, & devoto pectore SANCTI SPIRITUS implorate gratiā. Gaudet hic animæ ſuſpiriis, precibus, lacrymis, divino cultu; ſed in Spiritu & Veritate. Orate ſupplices, ut diſſidentium ferali certamine Regum, Principumqve animis, Pacis ac Concordiæ inſtillet amorem, ut Pacē, qvam qvidem ad huc habemus, abituritionem tamen aparte fatis minatur, conſervare, & omnia mala â noſtris præſepibus averruncare benigniſſime velit. P-P. Roſtochii ſub Sigillo Rectoratus, ipſis Spiritus Sancti. ſ. Pentecoſtalibus Ferijs. Anno CIↃ IↃC. LXXXIII.